

dentlig kvalitet, f.eks. i forbindelse med overførsel af smitsomme sygdomme. Så Venstre kan støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til næste ordfører, fru Karen J. Klint.

Karen J. Klint (S):

Den socialdemokratiske gruppe er positiv over for lovens indhold, men kritisk over for proceduren ved forslaget. Det handler om at gennemføre et direktiv fra Europa-Parlamentet og Rådet, vel at mærke et direktiv fra 31. marts 2004 om fastsættelse af standarder for kvalitet og sikkerhed ved donation, udtagning, testning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler i dansk ret og en hjemmel til administrativ implementering af to gennemførelsesdirektiver, som forventes udsendt af Kommissionen inden for en kort tid.

Vævsdirektivet skal være indført i den nationale lovgivning senest den 7. april i år. Medlemslande kan dog beslutte, at eksisterende vævscentre først skal efterleve direktivets krav fra den 7. april næste år, og det sidste er der taget højde for i lovforslaget. Men ellers skal hele lovforslaget træde i kraft den 7. april 2006.

Hvad er den gode forklaring på, at forslaget først kommer nu, og at det skal træde i kraft med ultrakort tidsfrist? Det giver ikke gode betingelser for de centre, der nu henholdsvis inden juni eller oktober skal foretage indberetninger og sende ansøgninger til Lægemiddelstyrelsen om deres fremtidige virke. Direktivet kom i 2004, så der har faktisk været et par år, hvor man kunne have drøftet det.

Tilbage til indholdet:

Som bekendt indebærer anvendelsen af biologisk materiale til mennesker en potentiel sundhedsrisiko, herunder en risiko for overførsel af sygdomme.

Anvendelse og transplantation af væv og celler er et lægevidenskabeligt område i stærk vækst, og det er godt, da det forbedrer mange behandlingsmuligheder, også behandlingsmuligheder på tværs af landegrænser. Derfor er det også o.k. med ensrettede regler på tværs af grænser.

Ingen af os kan forudse fremtidens muligheder eller begrænsninger for anvendelse af væv og celler, men vi kan gøre meget for at sikre, at der ikke sker noget u hensigtsmæssigt, som vi burde kunne have forudset.

Derfor er det godt med reglen om sporbarhed, altså et donoridentifikationssystem for væv og celler i alle faser i forløbet – også et system, hvor man gemmer materialet eller oplysningerne i 30 år.

Det kan under udvalgsbehandlingen blive interessant at drøfte, i hvilket omfang denne sporbarhed forventes at blive omfattet af nogle kommende undtagelsesbestemmelser for partnerdonation af kønsceller. Vi har jo ikke set det direkte, som kommer til at omhandle det, og kender derfor ikke konsekvenserne af den ønskede hjemmel. Vi skal senere i dag drøfte kunstig befrugtning, hvor det faktisk er meget aktuelt, og kan også komme til at drøfte mulighederne for sporbarhed.

Kl. 18.05

Vedrørende økonomien er der stor uenighed om udgifterne og de løbende driftsudgifter. Dette skal vi have en afklaring af under udvalgsbehandlingen, for når et forslag skal hastes så hurtigt igennem, er det vigtigt, at der er den rigtige økonomi hertil.

Vi afventer udvalgsarbejdet, før vi tager endelig stilling, og for at se, om vi har nogle forbedringer. Men som udgangspunkt er vi positive.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Karin Nødgaard.

Karin Nødgaard (DF):

Som vi tidligere har hørt, er formålet med det her lovforslag at få implementeret EU's vævsdirektiv i dansk ret. Dansk Folkeparti ser positivt på intentionerne i forslaget om at styrke kvaliteten og sikkerheden ved brug af human væv og celler og mener, at formålet med loven er, at der skal sikres en høj grad af beskyttelse af menneskers sundhed i forbindelse med anvendelse af biologisk materiale til patientbehandling m.m.

Endvidere lægges der op til, at donation af væv og celler til behandling af forsøg også skal fremmes. Udviklingen i samfundet gør jo, at der i lægevidenskaben er stor fokus på transplantation af human væv og celler, hvilket jeg synes er yderst positivt, da det giver nogle muligheder i behandlingen af hidtil uhelbredelige sygdomme.

Der er da også en fare for, at noget biologisk materiale ikke lever op til de sundhedsmæssige krav, der bør stilles, og at der vil kunne overføres smitsomme sygdomme. Vævsdirektivet, som foreligger, ser vi som garanten for, at risikoen for